

Разговоръ 8-ый.

Сынъ и родители.

Сынъ. Цѣлувамъ ви ручица та чадолюбивый мой родители.

Род. Да си живо чадо мое! и да преоспѣенъ, и напредакъ да приѣмнишь, както желаешъ.

Сынъ. Весма ви благодарямъ честныи мои родители! за отеческа та ваша добра молитва.

Род. Чадо! какъ ти ся види твой учитель, ти ся вижда угодеиъ.

Сынъ. Ей ли безный ми отче: защо то стремглавъ ся стареае за ученицы те си, и за дѣтско то образованіе, и най паче днесъ много полѣзны вещи самъ послушалъ, и ся надѣвамъ чи по много ще послушамъ.

От. Така е сынко! обаче требува да имашъ вниманіе, кога умъ предава, и какво то послушашъ отъ уста та му да го запечатлишь добръ въ ума си.

Сынъ. Така мой догль отче! ако ща нѣкой си день да ся за полѣзнь.

Матн. Има ли учитель малки дѣца сыне.

Сынъ. Има много таквѣя.